

List Saveza lovačkih društava Tuzlanskog kantona

Lovac

Broj 73

Tuzla, mart/ožujak 2017.

Cijena 1,00 KM

Teme broja: Ugovor SLD TK sa BKS
Uspostavljena banka vrijednih trofeja
Čiljane remize
Unos divljači u lovište
Dan Zemlje - 22. april

Lovac

List Saveza lovačkih društava
Tuzlanskog kantona

Izlazi tromjesečno

Izdavač:
Upravni odbor Saveza lovačkih društava
Tuzlanskog kantona

Za izdavača:
Mensur Alić,
predsjednik UO SLD TK

Redakcija lista "Lovac":
Enver Kurtić (Kalesija)
Salih Terzić (Tuzla)
Mirzet Idrizović (Banovići)
Kemal Sakić (Živinice)
Ismet Memić (Sapna)
Samed Mehmedović (Srebrenik)
Esad Mujanović (Gradačac)
Hajrudin Imširović (Teočak)
Isajbeg Vejzović (Kladanj)
Džemal Jukan (Gračanica)
Mujo Softić (Lukavac)
Nermin Mujkić (Doboj-Istok)
Suljo Mujić (Čelić)

Glavni i odgovorni urednik:
Mensur Alić

Urednik i lektor:
Prof. Mirzet Ibrišimović

Stručni saradnik:
Selver Pirić

Fotoliti:
B Concept Sarajevo

Priprema i štampa:
"Mikroštampa" Tuzla

Za štampariju:
Šaban Cipurković

Adresa redakcije "Lovac"
Tuzla, Džindić mahala 13.
Tel./fax: 035/258-004
Web site: www.lovac.tk.com
E-mail: info@lovactk.com

Račun kod Tuzlanske banke d.d. Tuzla
132-100-03092192-27

Na osnovu mišljenja Ministarstva
za obrazovanje, nauku, kulturu, sport
i informisanje Vlade TK broj
10/1-452-25-2/98 od 28. 08. 1998. god.,
list "Lovac" oslobođen je dijela
poreza na promet

Loš učinak djelovanja ljudske rase na životnu sredinu, doveo je do ekološke krize. Masovna sječa šuma, zagađenje zraka, rijeka su problemi koje stanovnici Zemlje moraju riješiti da i čovjek ne bi izgubio bitku za opstanak kao što su je izgubile mnoge biljne i životinjske vrste. Zbog lošeg uticaja ljudskog djelovanja na prirodu, američki senator Gaylord Nelson se 1970. izborio da se 22. april proglasi Danom planete Zemlje. Earth Day nije u suprotnosti s vrtoglavih tehnološkim napretkom, ali kritizira štetne posljedice koje on ostavlja na prirodni okoliš. Zanimljivo je da je to jedini događaj koji se u isto vrijeme obilježava u cijelom svijetu što ga čini najvećim svjetovnim praznikom na planeti. U BiH se Dan planete Zemlje organizirano obilježava od 1990. Cilj kampanje UN godišnje zasaditi milijardu stabala diljem planete i tako povećati javnu svijest u djelovanju protiv klimatskih promjena zbog kojih se prirodni svijet se ne uspijeva dovoljno brzo prilagoditi.

Šume (21. mart Dan šuma)

su prirodni odgovor na globalno zatopljanje jer su savršene ekološke tvornice. Ako se želi sačuvati raznolikost biljnih i životinjskih vrsta, ističu biolozi, treba sačuvati što više različitih staništa. Ne samo da su šume nosioci biodiverziteta i da imaju ključni značaj za kvalitet života čovjeka, već o njima direktno ovisi život 7,3 milijardi ljudi na Zemlji. Time su još značajnije obaveze onih koji se bave gospodarenjem ovim resursom. Lovci su upravo oni koji prepoznaju vrijednost šumskih ekosistema i aktivnostima značajno doprinose zaštiti šuma. Umiranje šuma je i umiranje čovjeka i zato je afirmiranje ekološke etike u službi budućnosti čovječanstva.

I pitka voda (22. mart Dan voda) je strateška sirovina XXI stoljeća. Godišnje se potroši 100 milijardi tona vode više nego što se obnovi pa je za očekivati da će povećan broj stanovnika usloviti nestašicu vode i u onim zemljama koje za sada nemaju ovaj problem. Bosna i Hercegovina je zemlja bogata vodama, ali ni ti resursi nisu neiscrpnj. Rijeke i jezera se zagađuju tečnim otpadnim vodama koje se u njih ispuštaju uglavnom bez ikakvog prečišćavanja. Ako iz slavine ističu samo dvije kapi vode u jednoj sekundi, godišnje će biti neupotrijebljeno ili bačeno oko 6.000 l najdragocjenije tekućine na Zemlji.

Raznolikost flore i faune je temelj zdravog prirodnog okoliša i održivog razvoja (22. maj Dan biodiverziteta). Prema podacima UN, opstanak na Zemlji je ugrožen za više od 34.000 vrsta živog svijeta, a blizu 16.000 vrsta je direktno pred izumiranjem. Ovim se narušavaju životna staništa i na kraju se utiče i na opstanak čovjeka. Stoga je neophodno preduzeti čitav niz mjera kako bi se spasile vrste koje nestaju.

Zajednička briga za opstanak Zemlje je za dobrobit ljudske rase, a naša planeta bi bila sretna i zahvalna da svi segmenti društva, kao što to čine lovci svakodnevnim akcijama, rade na zaštiti šuma, voda i očuvanju biloške raznolikosti.

NEKA TAKO DAN ZEMLJE BUDE SVAKI DAN.

PLAN

kinoloških manifestacija u Savezu lovačkih društava TK za 2017. godinu

SMOTRA

1. LD „Srndač” Gračanica, mart 2017. godine
2. LD „Jelen” Gradačac, april 2017. godine
3. LD „Zelemboj” Banovići, maj 2017. godine
4. LD „Toplica” Živinice, juni 2017. godine
5. LD „Teočak” Teočak, juni 2017. godine
6. LD „Vjetrenik-Šibošnica” Čelić, septembar 2017. godine
7. LD „Spreča” Kalesija, 2. septembar 2017. godine
8. LD „Fazanka” Doboj Istok, 11. septembar 2017. godine
9. LD „Svatovac” Lukavac, 23. septembar 2017. godine
10. LD „Sokolina” Kladanj, septembar 2017. godine
11. LD „Husić Mustafa Čektalo”, Sapna, oktobar 2017. godine
12. LD „Majevica” Srebrenik, septembar-oktobar 2017. godine

ISPIT PRIRODNIH OSOBINA (IPO)

1. LD „Srndač” Gračanica, april 2017. godine
2. LD „Spreča” Kalesija, naknadno
3. LD „Tuzla” Tuzla, 30. septembar 2017. godine
4. LD „Jelen” Gradačac, septembar 2017. godine
5. LD „Svatovac” Lukavac, 30. septembar 2017. godine

SPECIJALIZOVANA IZLOŽBA PASA

1. LD „Tuzla” Tuzla, 21. maj 2017. godine

Mensur Alić

Predsjednik SLD TK

UGOVOR SLD TK SA BKS

Mensur Alić, predsjednik SLD TK, potpisao je sa Bosanskim kinološkim savezom ugovor o saradnji i članstvu SLD TK u BKS u 2017. godini, kojim će se lovcima Saveza lovačkih društava TK olakšati ostvarivanje brojnih prava koja se tiču izdavanja rodovnika za pse, organizovanje radnih i izložbenih manifestacija za pse, kao i ostalih kinoloških aktivnosti čiji će nosilac biti SLD TK. U vezi s time je održan seminar za asistente i vođe rodovne knjige Radi se o obuci

aktivista koji će direktno, na terenu, voditi kinološke aktivnosti u SLD TK, odnosno njenim članicama, ispunjavajući na taj način sve obaveze preuzete iz ugovora o članstvu sa BKS. Predavanja na seminaru je održao Refet Hadžić, generalni sekretar BKS, na temu Pravilnik o uzgoju rasnih pasa.

Selver Pirić

Sekretar SLD TK

Deveti radni sastanak

Deveti radni sastanak predsjednika Alić Mensura i delegacije SLD TK sa predstavnicima članica Saveza, u svrhu neposrednog rješenja problema, unapređenja gazdovanja lovištima i poboljšanja uslova rada, održan je sa rukovodstvom LD „Tuzla“, u lovačkom domu Stara Majevica.

Selver Pirić
Sekretar SLD TK

Deseti radni sastanak

Deseti radni sastanak predsjednika Alić Mensura i delegacije SLD TK održan je sa predstavnicima lovačkih društava „Vjetrenik-Šibošnica“ Čelić, „Majevica“ Srebrenik, „Teočak“ Teočak, „Tuzla“ Tuzla i LU „Majevica“ Lopare, u svrhu gazdovanja crnom divljači na području Majevice. Dogovorene su zajedničke kvote odstrjela i zajednički termini izlazaka u lov, a sve u svrhu zaštite populacije crne divljači na ljepotici Majevici.

Selver Pirić
Sekretar SLD TK

Preporuka SLD TK o obustavi lova u dane teških zimskih uvjeta

Niske temperature i snijeg na području regije i Evrope izmijenili su svakodnevnicu i na prostorima BiH, radi čega je SLD TK donio Preporuku o obustavi aktivnosti izvršenja lova za dane planirane Operativnim kalendarom aktivnosti u lovištima TK za 2016./17. godinu, uz preduzimanje mjera prihranjivanja divljači, pomaganja divljači da prevaziđe prirodne barijere izazvane snježnim padavinama, uništavanja predatora i pasa i mačaka lutalica koje se nekontrolisano kreću po lovištu. Preporuka je donesena na osnovu Upozorenja Šumarskog inspektorata Federalne uprave za inspekcijeske poslove, upućene svim lovačkim organizacijama o potrebi preduzimanja mjera zaštite i spašavanja divljači u lovištima, u kojem se ukazuje na potrebu privremene zabrane lova (u vrijeme trajanja vremenskih neprilika) i preuzimanje stalnih aktivnosti na iznošenju dovoljne količine hrane i soli za zimsku prihranu, regulisanju brojnosti predatora, kao i sprečavanju krivolova. Članice Saveza su ozbiljno i odlučno postupile po Preporuci i svojim akcijama učinile da divljač opstane i ostane u lovištima TK.

Selver Pirić
Sekretar SLD TK

Uspostavljena banka vrijednih trofeja

Savez lovačkih društava Tuzlanskog kantona je uspostavio banku vrijednih trofeja odstrjeljenih u lovištima SLD TK. Radi se o trofejima koji su odstrjeljeni u nekoliko prethodnih godina, od kada u članicama Saveza funkcionišu komisije za

ocjenu trofeja. Savez je u prethodnom periodu posvetio veliku pažnju educiranju ocjenjivača, odnosno kadra za ocjenjivanje trofeja tako da danas svaka od članica ima najmanje tri a neke i više ocjenjivača trofeja.

RB	Savez lovačkih društava TK					
	Vrsta divljači: srndać					
RB	Vrsta trofeja: rogovi					
	Lovište	Lovačko društvo	Datum odstrjela	Ime i prezime lovca	Ocjena (CIC poena)	Medalja
1.	Majevica	Spreča	7. 8. 2016.	Mujdić Avdulah	161,00	Zlato
2.	Popovići	Spreča	5. 6. 2016.	Muhić Mujo	160,00	Zlato
3.	Markovići	Spreča	5. 6. 2016.	Mehmedović Safet	157,00	Zlato
4.	Dolovi	Spreča	24. 7. 2016.	Hasanović Haso	151,80	Zlato
5.	Vjetrenik	Vj.-Šiboš.	2015.	Mahmutović Jasmin	140,10	Zlato
6.	Ban Brdo	Spreča	10. 7. 2016.	Mujkanović Mehmed	135,00	Zlato
7.	Sokolina	Sokolina	11. 8. 2012.	Salihović Hariz	132,10	Zlato
8.	Vjetrenik	Vj.-Šiboš.	2009.	Karamović Salih	122,30	Srebro
9.	Vjetrenik	Vj.-Šiboš.	2010.	Fejzić Omer	119,70	Srebro
10.	Vjetrenik	Vj.-Šiboš.	2011.	Smajić Ibrahim	119,60	Srebro
11.	Vjetrenik	Vj.-Šiboš.	2014.	Latifović Senahid	118,30	Srebro
12.	Vjetrenik	Vj.-Šiboš.	2013.	Livadić Husejn	116,40	Srebro
13.	Vjetrenik	Vj.-Šiboš.	2012.	Gačević Nedžad	116,00	Srebro
14.	Sokolina	Sokolina	24. 8. 2011.	Salihović Emir	113,90	Bronza
15.	Vjetrenik	Vj.-Šiboš.	2005.	Latifović Senahid	112,30	Bronza
16.	Majevica	Tuzla	26. 7. 2015.	Bradvičić Zoran	109,25	Bronza
17.	Sokolina	Sokolina	24. 6. 2012.	Salihović Hariz	108,80	Bronza
18.	Vjetrenik	Vj.-Šiboš.	2010.	Ahmetović Senad	108,60	Bronza
19.	Vjetrenik	Vj.-Šiboš.	2010.	Knežević Miro	108,50	Bronza
20.	Majevica	Tuzla	27. 7. 2014.	Selimović Sabahudin	106,78	Bronza
21.	Sokolina	Sokolina	5. 6. 2016.	Gogić Ibrahim	106,75	Bronza
22.	Vjetrenik	Vj.-Šiboš.	2013.	Bešić Ahmet	106,50	Bronza
23.	V. Ribnica	Zelemboj	30. 6. 2013.	Idrizović Mirzet	106,05	Bronza
24.	Višnjik	Zelemboj	30. 6. 2013.	Hadžić Mevludin	105,95	Bronza
25.	Sokolina	Sokolina	25. 8. 2011.	Šečić Ibrahim	105,50	Bronza
26.	Vjetrenik	Vj.-Šiboš.	2011.	Livadić Husejn	105,50	Bronza
27.	Vjetrenik	Vj.-Šiboš.	2009.	Kovačević Šaban	105,40	Bronza
28.	Majevica	Spreča	15. 6. 2014.	Selmanović Bego	116,85	Srebro
29.	Majevica	Spreča	2013.	Bećirbašić Emsad	106,07	Bronza
RB	Savez lovačkih društava TK					
	Vrsta divljači: divlja svinja					
RB	Vrsta trofeja: kljove					
	Lovište	Lovačko društvo	Datum odstrjela	Ime i prezime lovca	Ocjena (CIC poena)	Medalja
1.	Majevica	Tuzla	2011.	Sadiković Džemal	121,50	Zlato
2.	Tripča Vis	Zelemboj	7. 10. 2010.	Rahmanović Mevludin	120,00	Zlato
3.	Sokolina	Sokolina	28. 11. 2010.	Selimbašić Hamid	118,85	Srebro
4.	Sokolina	Sokolina	12. 1. 2015.	Selimbašić Fuad	116,35	Srebro
5.	Majevica	Spreča	2. 1. 2015.	Bećirbašić Emsad	115,25	Srebro
6.	Gradina	Majevica	31. 10. 2010.	Huremović Šaćir	112,00	Bronza
7.	Sokolina	Sokolina	25. 12. 2011.	Selimbašić Aldin	110,10	Bronza
RB	Savez lovačkih društava TK					
	Vrsta divljači: divlja mačka					
RB	Vrsta trofeja: lobanja-krzno					
	Lovište	Lovačko društvo	Datum odstrjela	Ime i prezime lovca	Ocjena (CIC poena)	Medalja
1.	Majevica	Tuzla	14. 10. 2014.	Ajdaslić Mevludin	Lob. 18,10	Srebro
					Krz. 45,22	Srebro

Neke aktivnosti Lovačkog društva „Spreča“ Kalesija

Piše: **Ahmet Beširović**
Sekretar LD „Spreča“ Kalesija

Prihrana divljači prioritet

Lovačko društvo „Spreča“ Kalesija spremno je dočekalo zimu. Nakon obilnih snježnih padavina i niskih temperatura, lovci su se masovno odazvali nužnim akcijama prihranjivanja i spašavanja divljači u ekstremno teškim zimskim uslovima. I prije Preporuke SLD TK o preduzimanju mjera prihranjivanja divljači, pomaganja divljači da prevaziđe prirodne barijere izazvane snježnim padavinama, uništavanja predatora i pasa i mačaka lutalica koje se nekontrolisano kreću po lovištu, Predsjedništvo Društva je po sekcijama organizovalo iznošenje hrane u lovište. Iz rezervi Društva je odmah izneseno 5 tona kukuruza u klipu i oko 2 tone kukuruza u zrnju. Takođe, sve sekcije su se organizovale pa su pojedini članovi u privatnoj režiji donirali i iznijeli hranu u lovište, i to u većim količinama. U tome se istakao Hujdur Fikret iz LS „Hrasno“ koji je sam izvezao traktorsku prikolicu kukuruza, zatim Selmanović Jusuf i

Bećirbašić Emsad iz LS „Kalesija“, ali i mnogi drugi. Pokazalo se efikasnim što su lovci na vrijeme zasijali veće količine kukuruza koji je poslužio za prihranjivanje divljači. Prilikom iznošenja hrane u lovište kontinuirano je vršeno čišćenje lovišta od predatora i pasa i mačaka lutalica, ali su lovci stizali obaviti i mnoge druge redovne aktivnosti u lovištu.

Lovački ispit

Krajem prošle godine u Društvu je organizovano polaganje lovačkog ispita, na koji je izašlo 26 kandidata. Prije ispita je održan seminar za pripravnike, a predavači su bili Kurtić Enver na temu Oružje i municija, Jahić Halil na temu Kinologija i Selimbašić Senad stručni saradnik Društva, zadužen za opći dio. Dobra pripremljenost pripravnika je rezultirala da su 23 kandidata položila, a trojica će čekati novu priliku za polaganje lovačkog ispita.

Još jedna lovačka kuća u LS „Rainci“

Sekcija „Rainci“, kao i sve druge sekcije, rade svakodnevno na unapređenju lovstva, dosljedno provodeći odluke i zaključke

izvršnih organa Društva. Treba istaći i pojedine grupe koje su se organizovale i dale poseban doprinos na izgradnji lovno-tehničkih i lovno-uzgojnih objekata. Grupa „Paloš“ je izgradila više ćuprija preko Spreče i Bijeljevca, koje služe za lakši prelazak rijeka u vrijeme većeg vodostaja, kako za lovce tako i za ostalo stanovništvo. Članovi grupa „Lipovice“ i „Meškovići“, u brdskom dijelu lovišta, izgradili su lijepu lovačku kuću s nastrešnicom, koja još nije dovršena. Do nje su doveli pitku vodu koja se već koristi, a u narodnom periodu, pored redovnih aktivnosti, nastojat će završiti gradnju lovačke kuće. Sva sredstva koja su uložena u izgradnju lovnog objekta i dovod vode, prikupljena su iz vlastitih prihoda članova grupa „Lipovice“ i „Meškovići“.

Zajednički lov svih članova Društva

Sredinom februara, na nivou LD „Spreča“ Kalesija, organizovan je i uspješno održan zajednički lov. Veliko druženje i lov se odvijao na lokalitetu Sprečko polje – Vis, uz učešće oko 200 lovaca, a akciju je vodio glavni lovovođa Valjevac Samir sa lovovođama sekcija. Odstrijeljene tri lisice i uništeno 18 pasa lutalica u lovištu pa se zajednički lov pokazao izuzetno korisnim jer je veći dio lovišta očišćen od štetočina, što će pozitivno djelovati na prirodnu reprodukciju zaštićene divljači. I druženje je bilo na velikom nivou.

Nakon lova, Društvo je upriličilo zajednički ručak za sve učesnike, a o svemu se pobrinuo vrsni kuhar Delić Halid zv. Ličo. Ličo je pripremio preko 200 porcija hvale vrijednog srnećeg gulaša s kojim su svi bili prezadovoljni. Pored dobrog jela i pića, druženje je obogaćeno dobrom muzikom i pjesmom. Lovce je tako zabavljala muzika uživo na čelu sa počasnim lovcem Barčić Rasimom iz Petrovica. Veliki lov i druženje je završeno bez ikakvih problema, a svi učesnici su, zahvaljujući se na odličnoj organizaciji, zaželjeli da se tradicija održi.

Neke aktivnosti Lovačkog društva „Jelen“ Gradačac

Lovačko veče 2016

U velikoj sali restorana termalnog lještarišta „Banja Iliđa“ u Gradačcu, LD „Jelen“ Gradačac, sredinom posljednjeg decembra, upriličilo je tradicionalnu zabavno-muzičku manifestaciju Lovačko veče. Pored članova Društva druženju su prisustvovali predstavnici lovačkih

društava SLD TK, lovačkih udruženja iz SLO BiH i gosti iz lovačkih organizacija iz RS. Osim lovaca bile su tu i zvanice iz Općine i MUP-a Gradačac, kao i privrednih preduzeća. Druženje je bilo do u kasno u noć, a dobrom raspoloženju su pridonjeli članovi muzičkog benda „Kondor“ iz Gradačca i pjevač Hazre (član LD „Jelen“), kao i KUD „Vučkovci“. Ova izvrsna zabava je začinjena tombolom na kojoj su se istakli donatori. U okviru raznih vrijednih dobitaka bile su i četiri lovačke puške, pokloni donatora kojima su se obradovali sretni dobitnici na tomboli.

Lovački ispit

Krajem decembra protekle godine, u prostorijama Društva, uspješno je organizovan i održan lovački ispit, a položili su ga lovački pripravnici LD „Jelen“ Gradačac: Fačić Mehmed, Sinanović Alen, Spahić Esad, Omerović Izudin, Kamberović Nadir, Smajlović Samir, Ahmetbašić Ervin, Pobrić Amar, Rabić Adnan, Mujić Nusret, Omerović Selmir, Bilajac Adnan, Osmanbašić Emir, Ibranović Admir, Mulamuratović Mirsad, Lišić Edin, Čehajić Admir, Preljević Amel, Agić Enes i Babić Mirsad. Komisija je radila u sastavu: Bahor Muharem, predsjednik, Selimbašić Senad, član, Čorbić Seid, član i Pirić Selver, sekretar. Prema riječima Smajlović Samira, kandidata koji je položio ispit, svi su, pored korisnog rada sa mentorom, najviše naučili iz novog lovačkog priručnika Zbirka pitanja za polaganje lovačkog ispita, od autora Čorbić Seida, u izdanju SLD TK.

Dva lovna dana za lovce iz dijaspore

Veliki broj članova lovačkih društava pri SLD TK rade u inostranstvu i većina njih su uzorni lovci i donatori u realizaciji akcija koje sprovode njihova matična društva u nastojanju da ispune plan gazdovanja i unapređenja lovstva. Istovremeno ispunjavaju sve obaveze prema društvu, ali

su im neka prava prikraćen, odnosno onemogućena jer zbog radnih obaveza u inostranstvu nisu u prilici loviti sa svojim prijateljima kada bi to oni mogli i željeli. Radi toga, LD „Jelen“ Gradačac podržava prijedlog Gromić Adnana i njegovih kolega, koji rade u inostranstvu, da se u Operativni kalendar aktivnosti u lovištima TK predvide jedan ili dva

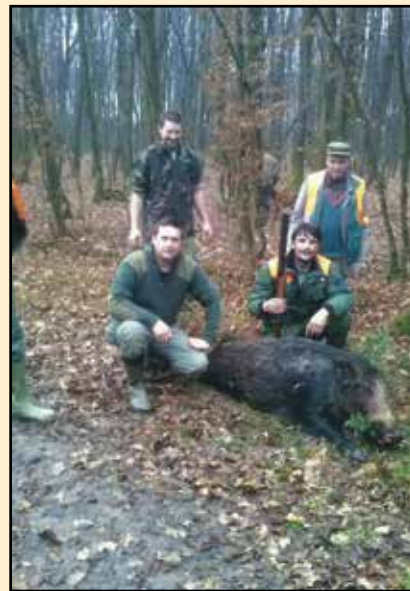
lovna dana u sezoni za lovce iz dijaspore, naravno u dane koje bi oni predložili. Nije teško pretpostaviti da u svakom društvu ima lovaca iz dijaspore koji uveliko pridonose uspješnom radu matičnog društva, a takvo je iskustvo i LD „Jelen“. Na fotografiji je lovačka kuća u lovištu Rovine, koju je vlastitim sredstvima i trudom izgradio Gromić Adnan.

Fahrudin Gromić

Lovačko društvo „Jelen“ Gradačac

Vučkovcima kapitalac

U lovištu LD „Jelen“ Gradačac svake lovne sezone se odstrijele po nekoliko primjeraka crne divljači pa je tako počelo i ove. U LS „Vučkovci“ prvi primjerak je odstrijeljen na Dan državnosti BiH, a sretan i vješt strijelac je bio Nihad Hršić, najmlađi član grupe u Sekciji. Nihad je odstrijelio

nazime srednje veličine dok je drugi ulovljeni primjerak (dva dana poslije) bio kapitalac, izuzetno težak vepar s velikim kljovama. Njega je odstrijelio Eldin Muratović (na fotografiji prvi sa lijeva do ulova).

Adil Turbić

Lovačko društvo „Jelen“ Gradačac Lov zbližava ljude i gradi druženje

Da lov zbližava ljude i gradi druženje dokazuju prijatelji Bajro Subašić, poznatiji kao Baya Bosanac iz LD „Jelen“ Gradačac, Slavko Jovičić i Vedran Božičković iz LU „Fazan“ Doboja, koji često jedni druge pozivaju na lovačka druženja i

zajedničke lovove. Posljednji put su nešto takvo nedavno upriličili kada je Bajrina Grupa „Avanturisti“ iz Sekcije „Mediđa Gornja“ bila gost LU „Fazan“. Uspješan lov na fazane je bila i prilika da Bajro Subašić, Ago, Adnan, Vahid i Sumedin Durmišević uvedu mlade pse u lov. Baya koristi svaku priliku da svog mladog oštrodlakog ptičara Blitza uvede u lov i lovne staze, a za to mu nije bilo

bolje prilike nego u prikladnom i bogatom lovištu kakvo je Rudanka, koje LU „Fazan“ prijateljski dijeli sa LD „Jelen“.

Adnan Durmišević

Lovačko društvo „Husić Mustafa Čektalo“ Sapna

Orao i Ibro

U večernjim satima krajem novembra prošle godine, u naseljenom mjestu Šarci, Jukić Izet je uhvatio njemu nepoznatu vrstu ptice. Obavijestio je Lovačko društvo u Sapni, odnosno lovočuvara Memić Ibru (na fotografiji lijevo), koji je odmah intervenisao i utvrdio da je to suri orao. Obavještjeni su predsjednik Memić Ismet i glavni lovovođa Alić Sead (na fotografiji desno), koji su izašli na lice mjesta i preuzeli orla. Utvrđeno je da ova veličanstvena ptica ima raspon jednog krila od 110 cm, da je ukupna širina tijela i krila oko 250 cm i da je teška oko 7 kg. Pregledao ju je službeni veterinar, koji je ustanovio da je orao zdrav i spreman za puštanje u prirodu. Lovočuvar Memić i glavni lovovođa Alić pstili su orla na lokalitetu Rožnja.

Sead Alić

Lovačko društvo „Sokolina“ Kladanj

Nedžadov hat trick

Početak decembra svake godine uvijek je uspješniji dio lova Sekcije „Tuholj“. Četvrti decembar 2016. po vremenskoj prognozi nije obećavao, ali je bogat ulov obećavala ekipa vrsnih hajkača: Šarić Elvir, Softić Nedžad, Šarić Mersudin, Osmić Albinko i Softić Eniz sa svojim vjernim kerovima. Krenuli su malo dužim putem do starta pogona kako bi lovcima na čekama dali vremena da se postave i pripreme. Elvir, jer je bio najudaljeniji, javio je da je više krda krmadi ušlo u Lozov do koji je bio odredište pogona. Pogon i hajka nisu ni počeli kada su se začula tri pucnja iz pravca odakle je trebao krenuti Softić Nedžad. Par minuta potom i s čke su se čuli pucnji. Nedžad je javio da je odstrijelio tri divlje svinje. Sreća ostatka krda je što su natrčali na Akifa Šarića, koji im je, pored tri pucnja, po ko zna koji put spasio život. Primjer amidže Akifa slijedio je i njegov bratić Nevres koji je „vješto“ dopustio da pored njega bezbjedno prođu dva kapitalca. Nedžadov hat trick je proslavljen u ljetnikovcu na Plazuljama, uz druženje lovaca LD „Tuzla“, LD „Toplica“ i LD „Sokolina“.

Elvir Šarić

Postupajući po dopisu Federalnog inspektora i Preporuci Savjeta za lovstvo SLD TK, LD „Toplica“ upriličilo je prihranu divljači u teškim zimskim uslovima i hajku na predatore. Tokom prihrane, obilazaka i kontrole lovišta, uočen je povećan broj predatora. Organizovana je hajka koja je, pored domaćih lovaca, okupila oko 350 lovaca iz Kalesije, Tuzle, Lukavca i Gračanice, a tu su bili i dragi dugogodišnji prijatelji, gosti iz Sanskog Mosta. Učesnike je pozdravio Kemal Sakić, predsjednik LD „Toplica“, a hajku je otvorio Mensur Alić, predsjednik SLD TK, poželjevši svima dobar pogled, puno uspjeha u lovu i dobar zajednički provod i druženje, koje se poslije akcije održalo na lokalitetu lovačke kuće Bišina.

Delić Aljo
Sekretar LD „Toplica“

Lovačko Društvo „Toplica“ Živinice Lovačko veče 2017

Svake godine LD „Toplica“ Živinice upriliči lovačko veče za svoje članove i goste. Tako je bilo i ove godine. Oko 350 zvanica uživalo je u svečanoj večeri, bogatom zabavnom programu, tomboli... u Svadbenom salonu „HD Trumić“ Živinice. Druženju su, pored domaćih lovaca, prisustvovali i gosti iz lovačkih društava „Zelemboj“ Banovići, „Svatovac“ Lukavac, „Tuzla“, bratsko LU „Podrinje“ Janja, kao i ugledni privrednici i predstavnici društveno-političkog života iz Živinica. Lovačko veče je otvorio i sve srdačno pozdravio Kemal Sakić, predsjednik Društva.

Huska Konjević

Lovačko društvo „Majevica“ Srebrenik Falešićani vrsni domaćini

Lovci Sekcije „Falešići“ su početak nove lovne sezone svečeno obilježili uz veliko druženje kod lovačke kuće u Čekanićima. Za svo to vrijeme su izuzetno aktivni u svim sferama unapređenja lovstva, a kao istinski druželjubivi domaćini su se ovaj put pokazali članovi Grupe „Čekanići“ koji su upriličili zajednički lov sa lovcima iz matičnih sekcija i dokazanim prijateljima iz susjedne Sekcije „G. Orahovica“ pri LD „Srndać“ Gračanica, na čelu sa počasnim članom Mujić Suljom zv. Brko. Na inicijativu mladog lovca Djedović Anela, Grupa „Čekanići“ je ugostila i Herrschaft Jurgena, lovca i biznismena iz Njemačke i njegovog prijatelja Smajić Muju iz Čelića. Uz maksimalno angažovanje svih članova Sekcije, druženje je bilo izuzetno i nezaboravno. Kulinarske sposobnosti su izkazali majstori Djedović Dževad i Halilović Sakib, uz asistenciju Ibrahima zv. Kreja. Samo je ostala neispunjena želja neženje Jurgena da pored prelijepe prirode upozna i prelijepu Bosanku. Za takvo što je ponestalo vremena. Na fotografiji su: Osmanović Vehid, Halilović Mirsad, Mešanović Mirnes i Sabahudin, Mulavdić Adis i Šemso, Herrschaft Jurgan (stoji treći sa lijeva) i Smajić Mujo (stoji šesti sa lijeva). Hasanović Suad, predsjednik LS „Falešići“, bio je opravdano odsutan.

Mirsad Hasanović

Lovačko društvo „Majevica“ Srebrenik Humani lovci Sekcije „Straža“

Članovi Sekcije „Straža“ i ove godine su bili izuzetno aktivni pa su postavili tri hranilice za visoku i crnu divljač. S obzirom da je ove godine zima bila oštra, sa snježnim padavinama i ekstremno niskim temperaturama, lovci su s posebnim elanom izgradili ove lovno-uzgojne objekte i napunili ih kvalitetnim sijenom i kukuruzom u zrnu i klipju.

Dvije hranilice su postavili u rejonu Suha česma, a jednu dublje u Majevici, na lokalitetu Ključ. Sav ovaj humani posao su uradili: Hašim, Anto, Fudo, Mirso, Muhamed, Rizo, Siniša, Ivo, Tomo i Šitić T. Anto.

Hašim Bešić

Neke aktivnosti Lovačkog društva „Tuzla“ Tuzla

Piše: Selver Pirić

Lov crne divljači

Lov divlje svinje ove lovne sezone, kao i prethodnih, odvijao se organizovano u skladu s dogovorom između lovačkih društava iz Tuzle, Srebrenika, Čelića i Lopara postignutim na osnovu zajedničkog gazdovanja crnom divljači u rejonu Majevice, kojoj gravitiraju ova društva.

12 Lovac Mart 2017

Lov je pobudio veliko interesovanje, ne samo zbog atraktivnosti već i zbog učešća velikog broja lovaca, a što je prilika da se dugogodišnje kolege druže i razmjene bogata lovačka iskustva. Lov se odvijao na pet lovni terena na kojima obitava crna divljač, a svaki lovac je imao mogućnost da izabere teren i lovnu grupu za lov. Prvi teren je obuhvatao prostor od Stublića do lovačkog doma Stara Majevica gdje je grupovođa bio Saletović Samir, drugi teren, gdje lov tradicionalno predvodi Nikić Anto, prostirao se od Stare Majevice do Kapljevca, a treći od Kapljevca preko Modrašnice do puta za Lopare. Lov na ovom terenu je organizovao Suljanović Seid. Četvrti teren obuhvata prostor od puta za Lopare u Kovačici, preko Valovca, Lučina brda i Cviljevine te se na njega nadovezuje peti teren koji ide gredom Spasovnica, Stojanova kuća, Busija, Bahrami, Kolimer i Janjići, a organizatori lova na ovim terenima su bili Selimović Sabahudin i Šljivić Mirza. Pokazalo se da je ovakav vid gazdovanja lovištem izuzetno efikasan, jer je populacija divlje svinje u porastu iz godine u godinu, a i sam lov u kojem se najviše pažnje pridaje bezbjednosti i druženju učesnika je vrlo uspješan.

Nova nadstrešnica

Iako po broju članova spada u manje sekcije LD „Tuzla“, Sekcija „Pasci-Par Selo“ je poznata po brojnim

aktivnostima na uređenju lovišta. Posljednji uspjeh je izgradnja lovačke nadstrešnice na lokaciji Ravna Trešnja (Vis). Izgradili su je vlastitim sredstvima a završen objekt su stavili na raspolaganje Društvu, ali i svim građanima Tuzle koji šetaju i rekreiraju se na tim prostorima. Uz nadstrešnicu su takođe sagradili i prateće objekte: šupu za drva, pečenjaru, WC i parking sa oko 10 mjesta. Svoj doprinos izgradnji ovih objekata je dalo i JP „Šume TK“ koje je lovcima ustupilo zemlju na korištenje. Na fotografiji su (sa lijeva na desno), gornji red: Divković Zoran, Hodžić Muamer, Josić Anto, Salibašić Zakir (pomažući član i donator) i donji red.: Stijepić Jozo, Smajić Muharem (predsjednik Sekcije) i Tomić Božo.

Lovačko sijelo u G. Tuzli

Lovačko sijelo za pamćenje je upriličila Sekcija „G. Tuzla“. Manifestacija koja korijene vuče iz tradicionalnog memorijala HIM, iz godine u godinu privlači sve veći broj domaćih lovaca i gostiju pa je sala društvenog doma u G. Tuzli bila mala da primi sve posjetioce. Posebno zanimljiva je bila tombola s velikim brojem vrijednih nagrada koje su obezbijedili privrednici iz G. Tuzle, a glavna nagrada bila je lovačka puška. Dragi gosti iz LD „Srna-Grmeč“ Ključ svojim prisustvom su ovo veselo druženje učinili ljepšim. Sijelo je obilježilo kraj lovne sezone i dobra je uvertira za lovačko veče LD „Tuzla“.

Lovački ispit

Poslije odrađenog pripravnčkog staža, odnosno praktične i teoretske obuke, održano je polaganje lovačkog ispita za 26 kandidata. Svi su položili i pokazali visok nivo znanja, čemu je doprinjeo rad na terenu sa mentorima i stručnim predavačima, kao i nova stručna literatura. Uspjeh je proslavljen druženjem uz muziku u restoranu „Panonski lovac“ u Tuzli.

2017 Mart Lovac 13

UTVRĐIVANJE BROJNOG STANJA SITNE DIVLJAČI

Prije prebrojavanja sitne divljači potrebno je izabrati površine koje najbolje reprezentuju cijelo lovište i to sa najmanje tri različita uzorka: s najvećom gustoćom divljači; sa srednjom gustoćom divljači; s najmanjom gustoćom divljači. Prebrojavanje treba da obuhvati što veći broj reprezentativnih površina, na najmanje 10% lovno-produktivne površine.

Brojno stanje **zečeva, fazana i jarebica** se utvrđuje metodom uzoraka (prebrojavanjem na primjernim površinama najmanje površine 50 ha, čija međusobna udaljenost ne može biti manja od 1.000 m, a u slučajevima kada nema mogućnosti postavljanja primjernih površina, broj divljači se utvrđuje praćenjem i brojanjem tokom cijele lovne godine).

Brojanje se vrši:

- na lovno-produktivnoj površini - staništu pojedinih vrsta divljači utvrde se mjesta za postavljanje pruga, tako da se obuhvate dijelovi staništa sa najmanjom, srednjom i najbvećom „gustinom“ pojedinih vrsta divljači;

- širina primjerne površine-pruge obično iznosi 200 m uz mogućnost odstupanja u vezi s uslovima terena do 100 m naniže, odnosno do 300 m naviše;

- dužina primjerne površine-pruge obično iznosi do 4.000 m s mogućim odstupanjima naniže, s tim da ne bude manja od 1.000 m. Ukupna površina primjernih pruga u jednom lovištu treba da obuhvati najmanje 10% lovno-produktivne površine za pojedine vrste divljači;

- odabrane primjerne površine se ucrtavaju u osnovnu kartu lovišta a zatim se na pogodan način, obilježavaju na terenu.

Ako su primjerne površine cjelishodno odabrane, onda imaju stalni karakter. Brojači se raspoređuju duž početne linije primjerne pruge na rastojanju 20-30 m jedan od

drugog. Zatim se ravnomjerno kreću i broje - bilježe svu divljač koja se podigne sa njihove desne strane (ili sa lijeve strane zavisno od dogovora prije početka brojanja), i o zabilježenoj divljači obavještavaju susjedne brojače sa desne (ili lijeve) strane da bi se izbjeglo duplo brojanje.

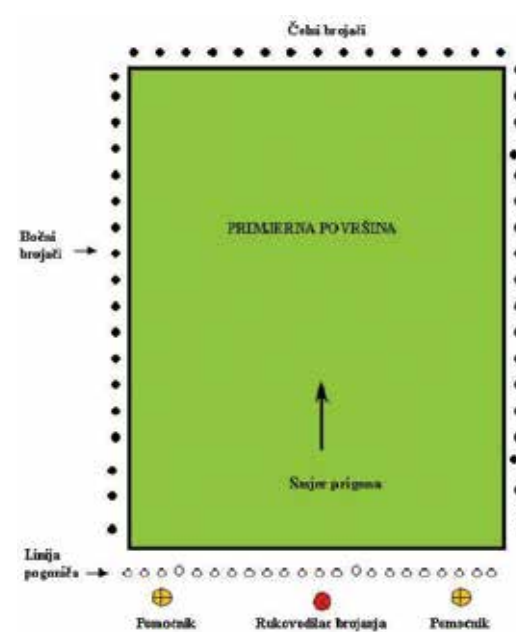
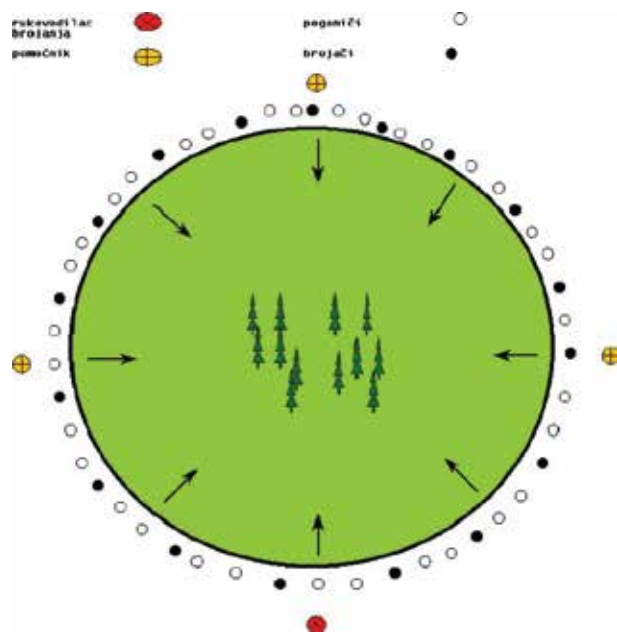
Ako na lovno-produktivnoj, a time i na primernoj površini, normalno egzistira više vrsta divljači (naprimjer zec i fazan ili zec i poljska jarebica), mogu se brojati istovremeno. Ako je divljač rasprostranjena po cijelom lovištu, pa i uz različite gustine populacije, onda se površina lovišta poistovjećuje sa lovno-produktivnom površinom za pojedine vrste divljači. Divljač se broji na svim „primjernim“ površinama istovremeno, a po potrebi i u saradnji sa susjednim lovištima.

Brojno stanje divljači na ukupnoj lovno-produktivnoj površini u lovištu se dobija sabiranjem brojnog stanja divljači izbrojane na primernim površinama, dijeljenjem tog broja sa sabranom ukupnom površinom primernih površina brojanja i množenjem s ukupnom lovno-produktivnom površinom lovišta za odnosnu vrstu.

Naprimjer: U lovištu površine 10.000 ha , lovno-produktivna površina za zeca je 8.000 ha. Brojanje je izvršeno na tri „primjerne površine“ 200 ha + 200 ha + 400 ha. Na prvoj površini je izbrojano 44, drugoj 38 i trećoj 14 zečeva. Ukupno brojno stanje je:

$$\frac{44 + 38 + 14}{200 + 200 + 400} = \frac{96}{800} = 0,12 \times 8.000 \text{ ha} = 960 \text{ zečeva}$$

Statistički dobijen rezultat se zaokružuje na osnovu iskustvenih podataka sa $\pm 20\%$, tako da u je u primjeru brojnost u zavisnosti od podataka brojanja iz prethodnih godina veća ili manja, odnosno u konkretnom slučaju kreće se od 800 do 1.000 jedinki.

Utvrđivanje brojnog stanja zečeva

U fazi priprema, prije nego što se izađe na teren, potrebno je pažljivo sprovesti određene predradnje, od kojih zavisi dalji uspjeh akcije. Najvažnije ja da se odaberu najmanje tri ogledne (reprezentativne) površine, po mogućnosti podjednake veličine, međusobno sličnog i pravilnog oblika, od kojih bi svaka trebalo da zahvati 10% ukupne površine lovišta. Prva ogledna površina bi bila na dijelu lovišta gdje, po prethodnoj procjeni (ranijih iskustava, na osnovu boniteta ili prema prethodnom obilasku i pregledu lovišta) ima najviše zečeva, druga gde je stanje brojnosti osrednje (na prosječnom terenu) i treću, gdje se očekuje da ima najmanji broj zečeva. Za brojače se uzimaju iskusni lovci, koji se raspoređuju tako da se obuhvati cijela, unaprijed određena površina, s međusobnim rastojanjem dovoljnim da pokrenu sve zečeve koji se dignu sa loge sa svoje lijeve strane, pri čemu glasno uzvikuju za svakog zeca koga ugleda, kako bi se onemogućilo dvojno registrovanje i odmah zatim bilježi crtu u unapred pripremljeni obrazac ili notes.

Kada se prođe cijela brojna površina, lovci brojači se okupe i svaki saopći svoj rezultat rukovodiocu brojanja i preda obrazac u kojem je evidentirao zečeve koje je vidio. Kad se brojanjem obuhvate sve predviđene površine, što treba da iznosi najmanje jednu trećinu površine lovišta, sabiranjem će se dobiti brojnost zečeva na ovoj površini. Konačan broj zečeva se dobija preračunavanjem na cijelu površinu lovišta. Akciju brojanja ove divljači najbolje je sprovesti u periodu januar-februar, po tihom i ne suviše hladnom vremenu.

Utvrđivanje brojnog stanja jarebica

Jarebice se najlakše prebrojavaju u zimskim mjesecima kada je u polju snijeg. Tada je preglednost terena najbolja, a jarebice uvijek u jatima. Brojanje matičnih jata treba preduzeti što kasnije, pred period formirarnja parova i to na cijeloj površini lovišta. Grupa lovaca-brojača, sa dobro obučanim psima ptičarima, ravnomjerno prolazi kroz lovište i broji svako dignuto jato, bilježeći njegovu brojnost. U manjim, preglednim

lovištima često je dovoljno da iskusen lovac prođe kroz cijelo lovište, osmatrajući dvogledom sva jata, koja se na snijegu vide izdaleka i malo se kreću, brojeći i bilježeći pri tome svaku jedinku. U velikim lovištima prebrojavanje se može obavljati na oglednim površinama (kao kod brojanja zeca). U tom slučaju konačni rezultat će se dobiti preračunavanjem na cijelu površinu.

Utvrđivanje brojnog stanja fazanske divljači

Za brojanje fazanske divljači najčešće se primjenjuje takozvani linijski metod. Ovim metodom brojanje divljači se obavlja po unaprijed određenom pravcu širine oko 100 m. Brojačku grupu čine tri lica: brojač i dva pomoćnika sa iskusnim disciplinovanim psom ptičarom. Pomoćnici idu s obje brojačeve strane na oko pedeset metara udaljenosti od njega, ograničavajući pri tome rad psa na prugu širine 100 m. Kretanje će biti u toliko sporije ukoliko je teren pokriveniji pogodnim zaklonima. Brojač u sredini broji svaki primjerak divljači koji uzleti, bilježeći posebno fazane, a posebno koke. Budući da je brojanjem zahvaćena širina od 100 m, to će na svaki pređeni kilometar biti prebrojano 10 hektara. Jedna grupa prebrojava divljač na jednoj destini površine lovišta. Najbolje je da brojanje obavljaju tri, na ovaj način organizovane grupe, i to istovremeno. Zbir njihovih rezultata će predstavljati brojno stanje divljači na jednoj trećini površine lovišta, a konačan broj fazanske divljači na cijeloj teritoriji lovišta, dobit će se sa množenjem broja tri. I kod ovog metoda treba obratiti pažnju da linija kretanja bude usmjerena tako da presiječe različite terene lovišta, odnosno da prebrojana površina bude reprezentativna (predstavnik lovišta u malom) kako bi dobijeni podaci (uzroci) bili sto tačniji. Rad ovim metodom je lak i ne zahtijeva veliki brojački aparat, što omogućava da se prebrojavanje ponovi, odnosno, izvrše kontrolna brojanja. Upoređivanjem podataka ili izračunavanjem prosječnih brojnosti iz nekoliko uzastopnih prebrojavanja, dobiće se tačniji rezultati. Na preglednim terenima, linijskim metodom se mogu prebrojavati i dvije vrste divljači odjednom (na primer fazana i zeca), naravno uz odvojeno vođenje evidencije, povećanu pažnju i pridržavanje pomenutih upustava. Poznato je da se fazanska divljač grupiše na određenim mjestima. Zimi je broj ovih lokaliteta smanjen, što omogućava da se, uz pomoć psa ptičara, ove površine u lovištu pretresu, a divljač prebroji i ubilježi. Takođe je od

značaja da se uporedno obavlja i zimsko prebrojavanje na hranilištima, pri čemu u blizini svakog hranilišta, treba da bude po jedan brojač sa dvogledom, koji nekoliko časova osmatra i bilježi svoju viđenu divljač, odvajajući je po polovima i vremenu ubilježavanja. Preporučuje se višestruko ponavljanje postupaka takođe i povećanje konačno dobijenog prosječnog maksimalnog broja zabilježene fazanske divljači za 25%. Ovo zbog toga što se, prosječno toliko fazanske divljači u času najveće koncentracije na hranilištu nalazi izvan njega. Primjenom različitih metoda i prebrojavanjem u više navrata, uz međusobno upoređenje i analizu podataka, konačni rezultati će biti približniji stvarnoj brojnosti divljači u lovištu.

Utvrđivanje brojnog stanja svrake, sive vrane, grlice i gugutke

Pored utvrđivanja brojnosti glavnih i najčešćih vrsta divljači, sve više se ukazuje potreba da se prebrojavanjem obuhvate i druge vrste divljači. Za pojedina lovišta, od značaja su podaci o brojnom stanju grlica i gugutki, zato sto su sve češće lovna divljač za potrebe lovnog turizma. Svraka i vrana su štetočine koje ako su prenomnožene mogu biti glavni uzrok smanjenja fondova sitne divljači, sto nalaže da se njihova brojnost utvrdi i prema potrebi interveniše.

Brojno stanje svrake, sive vrane, grlice i gugutke utvrđuje se prebrojavanjem na izabranim površinama. Najčešće se primjenjuje metoda primjerne površine (transekta), tako što se u lovištu odrede najmanje tri jednake duži, s prosječnom nastanjenošću ovim vrstama. Njihova dužina se određuje prema veličini lovišta na svaki hektar površine lovišta uzima se metar duži. Duži moraju biti međusobno udaljene najmanje tri kilometra. Prebrojavanje vrše najmanje dva lovca, s tim sto jedan vrši osmatranje, a drugi bilježi podatke dobijene od prvog. Evidentiraju se sve svrake, sive vrane, grlice i gugutke u dubini od 100 m od utvrđenog puta i to slobodnim okom. Podaci se unose u odgovarajuće obrasce, nakon čega se vrši preračunavanje brojnosti u cijelom lovištu, za svaku od vrsta posebno.

Brojno stanje prepelica utvrđuje se prebrojavanjem glasova u zoru od najmanje tri slušanja na jednom stajalištu, najduže tri sedmice po njihovom dolasku u proljeće. Brojno stanje divljih patki i liski utvrđuje

se stalnim praćenjem, opažanjem izlazaka na vodenu površinu, na jutarnjem i večernjem preletu ili na hranilištima. Brojno stanje ostalih vrsta sitne divljači se utvrđuje opažanjem, praćenjem i brojanjem tokom cijele lovne godine.

U ograđenim lovištima i uzgajalištima divljači brojanje se vrši istovremeno na cijeloj površini. Brojno stanje ostalih vrsta divljači utvrđuje se uz brojanje gore navedenih vrsta divljači, odnosno procjenom u zavisnosti od vrste divljači. Procjenu vrše lovni radnici koji poznaju biologiju, ekologiju i etologiju pojedinih vrsta, a dobro poznaju lovište. Kod ove procjene bitno je poznavanje staništa, odnosa pojedinih vrsta prema drugim vrstama, način njihovog ponašanja u određenim okolnostima (način ishrane, reprodukcioni ciklus, gniježđenje, okupljanje u jatu, dnevne i sezonske migracije i drugi slični karakteristični elementi).

Pored gore navedenih metoda brojanja (ustanovljavanja brojnog stanja) divljači, postoje razne modifikacije u zavisnosti od konfiguracije lovišta, klimatskih i vremenskih prilika. Važno da se posebno prikaže prisustvo (stalno ili povremeno) rijetkih i zaštićenih vrsta divljači. Obaveza svakog korisnika lovišta je da ustanovi brojnost svih vrsta divljih životinja koje stalno ili povremeno naseljavaju prostor lovišta. Za uzgojne vrste divljači najvažnije je ustanoviti prolječno brojno stanje koje je osnov za izradu godišnje dinamike razvoja populacija. Takođe je važno i pratiti brojnost (prirast, migracije, uginuća i sl.) tokom godine, kao i vođenje propisanih evidencija. Za ostale vrste divljači vrši se procjena brojnosti.

Za praćenje brojnosti neophodno je uraditi: lovište izdijeliti na manje površine približno 1.000-3.000 ha; zadužiti po jednog lovočuvara (iskusnog lovca) po definisanoj površini; zaduženo lice redovno (u skladu sa mogućnostima) obilazi lovište i podnosi mjesečni izveštaj upravniku lovišta o registrovanom prisustvu i proceni brojnosti po vrstama; upravnik lovišta sastavlja sezonski izveštaj sa registrovanim vrstama i njihovom procenom brojnosti u tom periodu; svi koji podnose izveštaje, svojim potpisom garantuju da su odgovorni za podatke u izveštaju; za vrste koje se uoče u lovištu i za koje nisu u mogućnosti da determinišu daje se njihov opis.

Na ovaj način se dobija vremenski i teritorijalno definisana brojnost divljači. Prolećno brojanje divljači ujedno služi i kao tzv. „kontrolni metod“.

Unos divljači u lovište na stručan i pravilan način

S povećanjem broja lovaca, ali i raznih negativnosti koji utiču na smanjenje broja divljači, povećala se potreba za umjetnim uzgojem divljači i njezinim puštanjem u lovišta. Uzgoj i zaštita divljači obuhvata sve mjere i radnje kojima se pomaže razmnožavanje i opstanak divljači propisano lovno-gospodarskom osnovom, a naročito: unos i čuvanje divljači radi postizanja brojnosti utvrđene lovno-gospodarskom osnovom i programom uzgoja. Sredstva koja korisnik lovišta ostvari u gospodarenju lovištem smiju se koristiti samo za gospodarenje i razvoj lovstva, ukoliko zakonom nije drugačije određeno. Jedna od bitnih tačaka propisanih članom 14. Zakona o lovstvu FBiH, a u vezi s razvojem i unapređenjem lovstva, smatra se „unošenje novih vrsta divljači u lovište“. Sukladno članu 26. Zakona o lovstvu FBiH, naseljavanje novih vrsta divljači vrši se na osnovu odobrenja nadležnog federalnog ministarstva. Odobrenje se donosi na prijedlog kantonalnog ministarstva. Naseljavanje iz stava 1. ovoga članka vrši se uz prisustvo nadležnog inspektora, predstavnika ministarstva i korisnika, kao i drugih osoba na licu mjesta, uz obvezu da se načini zapisnik i konstatiraju urađene radnje. Uz zahtjev za odobrenje korisnik lovišta dostavlja stručno mišljenje i uvjerenje o zdravstvenom stanju divljači koja se naseljava.

Zec

Zec i općenito zečja populacija nalazi se na biološkom minimumu i znatno je ugrožena, i kao takvoj doista joj je

potrebna pomoć. Prostor za podivljavanje mora biti što sličniji lovištu, minimalne veličine 100 ha. Uvažavajući postupak i tehnologiju uzgoja, ovaj pothvat nije lagan. Jedan vid pomoći je unos zeca iz uzgajališta u lovišta i održivi način gospodarenja. Ne treba, svakako, smetnuti s uma da zečevi uzgojeni u kavezima nisu alternativa zečevima u otvorenim lovištima. Ispuštanje zečeva iz uzgoja u lovišta jedna je od metoda koja umnogome može

pridonijeti stabilizaciji fonda zečje divljači, odnosno dati impuls u obnovi krvi ili genetskom poboljšavanju populacije. Većina lovačkih društava danas oplemenjuje populaciju puštajući svake godine zeca iz kaveznog uzgoja u prirodu, to ne čine jedino ona društva koja imaju zeca u dovoljnim količinama.

Fazan

Kako i koje fazane pustiti u lovište, vrlo je složena i delikatna tema, i svaka kategorija ima svojih prednosti i

mana. Najmlađa kategorija koja se može unijeti u lovište je kategorija fazana starih 5 do 6 sedmica. Ta kategorija zahtjeva određene objekte u lovačkim udrugama, odnosno prihvatne objekte u vidu zatvorenih ili poluotvorenih volijera. Finansijski gledano to je najisplativija kategorija, jer se za određeni iznos novca dobije najviše jedinki. Dobrim prihvatom, odgovarajućim radom, savjesnim i pravodobnim aktivnostima možemo dobiti kvalitetne fazane u lovištu, u najvećem broju. Nažalost, taj način sve više napušta, jer je sve manje entuzijazma u obavljanju poslova koji su potrebni da se od pileta dobije odrasli fazan, ali pisali smo o vrijednim znalcima lovcima koji dragovoljno i to rade. Preporuka je da se ova kategorija pušta u lovište iz fazanerijske sredinom juna, kad su povoljniji vremenski uvjeti. Druga, slična kategorija su fazani starosti 7 do 8 sedmica. Malo su skuplji, ali imaju jednu prednost – već su bili u fazanerijskim u uvjetima u kakve dolaze. Dvije sedmice su bili na otvorenom, izloženi svim vremenskim prilikama i neprilikama. Zahtijevaju iste poslove i pozornost kao i ranije spomenuta kategorija fazana. Sljedeća kategorija su fazani stari 3 mjeseca, u posljednje vrijeme poprilično zastupljena kategorija. Dosta su skuplji od fazana iz prethodne dvije kategorije, tj. za isti se novac dobije manji broj jedinki. Za njih se prihvat uglavnom ne radi, oni se izravno puštaju u prirodu, premda za nju i nisu baš najspremniji. S

obzirom na to da su iz sigurnosti volijere, gdje su bili zaštićeni od predatora i s uvijek osiguranom hranom, ispušteni u prirodu bez privremenih hranilišta i pojila, a posebno ako teren nije dobro očišćen od predatora, željeni rezultat će sigurno izostati. Kategorije od 4 i 5 mjeseci starosti su, zbog cijene, već ozbiljno ograničene brojem jedinki koje možemo uzeti i pustiti u lovište. Do početka lova će se toliko raširiti po terenu da lovci vjerojatno neće biti zadovoljni brojnošću te divljači. Sve prisutnija je praksa puštanja fazana u lovište pred sam lov, bilo da je riječ o kupljenim fazanima ili onima iz vlastitih volijera, što lovu sve više oduzima njegovu draž i bit. Redovna je pojava u lovačkim udruženjima da su volijere pretrpane fazanima, i onda su oni loše kvalitete. Kategorija fazana za reprodukciju može dati dobre rezultate na terenima koji fazanu pružaju povoljne uvjete za reprodukciju. Ti fazani se uzimaju krajem februara, u omjeru 1:2 – 3 u korist koka i u povoljnoj godini mogu dati dobre rezultate. U ovakvom je uzgoju problem što su količine tih fazana ograničene zbog smještajnih kapaciteta za prezimljavanje, a i dosta su skupi. Još jedna kategorija su fazani iz matičnoga jata koji se isporučuju početkom juna. Omjer spolova je 1:9 – 10 u korist koka. Kad se fazani uzmu u tom razdoblju, znači da koke još nisu posve iznošene i sa sigurnošću možemo očekivati da će svaka napraviti gnijezdo i položiti 5-6 jaja i izvesti nekoliko pilića.

Divlja svinja

O dugoročnom planu umjetnog uzgoja i unosa divlje svinje može se govoriti jedino ako je riječ o uzgajalištima i ograđenim lovištima. Glavni je problem kako prikupiti tačne podatke o brojnosti divlje svinje, s obzirom na to da se ona kreće preko više lovišta i noćna je životinja, što dodatno otežava prikupljanje podataka na osnovu kojih se dugoročno planira upravljanje njezinom populacijom (brojnost, dobna struktura, omjer spolova). Najveći problem je manjak zrelih vepova i razmjerno povećan broj mladih krmača koje se kasno prase, zbog čega njihova prasad ne mogu biti zdrava osnova za oblikovanje strukture matičnoga fonda. Iz toga proizlazi da se gospodarenje fondom divljih svinja odvija stihijski, a tome najviše doprinose grupni lovovi u kojima se puca uglavnom na krupnije primjerke. U lovište se najčešće unosi nazimad iz gatera (umjetnog uzgoja) u proljeće, zbog obilja hrane i bujne vegetacije koja im daje skrovište. Veliki problem je podivljavanje ili odvikavanje od prisutnosti ljudi. Zbog nedostatka hrane u lovištu, unesena divljač migrira u susjedna lovišta. Organiziranim prihranjivanjem, unesene divlje svinje zadržavaju se u šumi. Prihranjivanje treba vršiti u proljeće, ljeto i jesen u blizini njihovih dnevnih brloga, postavljanjem hranilica u kojima se prave manji otvori za prolaz prasadi. Drugi način prihranjivanja i zadržavanja svinja u šumi je postavljanje i održavanje hranidbenih

puteva na šumskim vlakama i proplancima. Na takvim se mjestima izoru brazde i posije se zrnasti kukuruz. Na mjestima gdje se divlje svinje dolaze hraniti treba zabraniti lov i kretanje lovaca. Ako se ne uznemiruju, divlje će svinje steći naviku dolaska na hranilišta i zadržati se u lovištu.

Najčešće greške pri podivljavanju

Umjetno uzgojenu divljač potrebno je pravilno prihvatiti i pravilno podivljati, čuvati i loviti. Najčešći su prigovori na pitomost umjetno uzgojene divljači, a što je divljač takva najviše su krivi sami lovci koji se bave prihvatom i podivljavanjem divljači. Obično se prihvatilišta grade blizu lovačkih domova ili naselja pa divljač budi znatiželju kod lovaca koja je jača od pravila struke. Lovci dovode čak i obitelji, prijatelje vidjeti divljač ili u neposrednoj blizini prihvatilišta organiziraju druženja. Dakle, navikavanjem divljači na

prisutnost ljudi izostaje njezino potpuno podivljavanje te puštanjem u lovište divljač ne bježi od lovaca. Predatori su također jedan od najčešćih uzroka smanjenja broja divljači puštene u lovište. Nije bitno samo sudjelovati u lovu na predatore pa time ispuniti lovačku obvezu, bitno je konkretno doprinijeti smanjenju broja predatora na prihvatljiv broj. Zaključno, prije unošenja divljači u lovište nužno je smanjiti broj predatora na prihvatljivu mjeru, urediti lovište za prihvata divljači koju ćemo pustiti u lovište te osigurati zaštitu i čuvanje divljači. Ako nismo poduzeli navedene mjere, rezultat će biti loš i kao uvijek tražit ćemo krivca negdje drugdje. U tom kontekstu, u lovačkim društvima susrećemo se s brojnim problemima. Jedan od njih je što nema stimulacije za lovce koji odstreljuju predatore, a drugi, veliki problem je zabrana lova na određene vrste predatora koji čine enormne štete na sitnoj divljači (prije svega pernati grabežljivci).

Ciljane remize - put prema povećanju fonda divljači

U cilju povećanja fonda divljači sve se više poklanja pažnja aktivnom i stručnom upravljanju kvalitetom staništa, odnosno nastoji se očuvati već postojeće prirodne remize u lovištu, sadnja novih umjetnih remiza, podizanje ekološke svijesti stanovništva, promoviranje ekološke proizvodnje uz ograničen broj stoke po jedinici površine, aktivno uključivanje u očuvanje staništa i drugih korisnih prostora, revitalizacije degradiranih staništa poput rukavaca, meandara i sl. Divljači su potrebne remize kao mjesta koja će poslužiti za reprodukciju (gnježđenje, prisutnost animalne hrane za mladunčad), kao zaklon od vremenskih nepogoda i predatora..., a možemo ih podijeliti na prirodne i umjetne, te na jednogodišnje i višegodišnje. Pod pojmom remize smatramo posebno uređene površine u lovištu, koje imaju cilj stvoriti uvjete za život i umnožavanje divljači. To podrazumijeva mir, hranu, zaklon od ljudi, predatora i vremenskih prilika... Remize također predstavljaju mjesta za zimsku prihranu divljači, odnosno pogodna mjesta za postavljanje hranilišta za sitnu i krupnu divljač. Također, kroz njih je moguće i kvalitetnije ispuštanje umjetno uzgojene divljači kojom bogatimo lovište. Kako remize imaju niz pozitivnih djelovanja na sve biljne i životinjske vrste, smatramo ih ekološki vrijednim, odnosno bioraznolikim površinama čime značajno povećavamo kvalitetu lovišta. Remize imaju i izrazito povoljan uticaj na poljoprivredu jer služe kao vjetrobranski pojas, odnosno sprečavaju stvaranje mrazišta, širenje korova, povoljno djeluju kod

širenja bolesti, odnosno zaraza kod poljoprivrednih kultura.

Prirodne remize su živice, žive međe, obrasli kanali, šumarci, vjetrobranski pojasevi, zapuštene poljoprivredne površine i slično. Takve remize treba uređivati tako da se ne dopusti da se sukcesijom pretvore u šume, nego stalno treba odstranjivati preraslo drveće (osim plodonosnog koje služi kao hrana divljači). Idealne površine za podizanje remiza su teško obradiva i neplodna tla, depresije, žive međe, područja uz puteve i ceste, obale kanala i vodotoka i sl.

Loše remize su previsokog sklopa pa omogućuju predaciju (nema gustog podrasta koji pruža zaštitu divljači). Sitnoj divljači je potreban gusti sklop promjenjive visine, tako da prilikom podizanja remize moramo voditi računa o stanišnim prilikama te o vrsti divljači kojoj je remiza namijenjena. U principu razlikujemo remizu za fazane i jarebice, dok zecu odgovaraju oba tipa, pri čemu su se idealnim za zeca pokazale i remize širine do tri metra koje su zasijane travama i zeljem.

Jednogodišnje remize se sastoje od poljoprivrednih kultura, možemo ih nazvati i krmnim njivama. Ove remize u pravilu radimo na kvalitetnijem zemljištu, a moramo voditi računa da vrste biljaka koje sijemo mogu rasti zajedno. Ove remize divljači pružaju zaklon i hranu (animalnu za mladunčad) što ih čini idealnim za reprodukciju sitne divljači. Podižemo ih kao samostalne ili u sklopu neke veće višegodišnje remize. Dobra strana im je da su u funkciji iste godine kada ih podignemo, a loša je da traju samo jednu sezonu, u principu dok je mraz ne polegne. Idealno je da imamo veći broj manjih remiza, veličine od 0,25 do 1 ha, ne uže od 15 m, da su mozaičnog rasporeda u sklopu veće višegodišnje remize. Za oblikovanje jednogodišnjih remiza možemo koristiti strne žitarice (pšenica, raž, zob, ječam), prosolike žitarice (kukuruz, sirak, proso, heljda), kulture za proizvodnju škroba i šećera (krumpir, šećerna repa), uljarice (soja, suncokret, uljana repica) te krmne kulture (stočni kelj, stočna repa, mrkva, stočni grašak i sl.). Dio jednogodišnjih remiza koje su zasađene biljkama postojanim na zimu (kukuruz), možemo ostaviti na ugaru, a ukoliko se radi o većim površinama unutar njih možemo zasijavati ostale kulture u obliku pojasa (žitarice, leguminoze i sl.). Na sjevernim stranama remiza koje ostavljamo na ugaru možemo posaditi čičoku, kojom se divljač također vrlo rado hrani.

Višegodišnje remize imaju istu funkciju kao i jednogodišnje remize, podižu potencijal staništa, pružaju sklonište te obogaćuju zemljište na kojem rastu. To su biljke iz porodice leguminoza i trava (razne djeteline, lucerna, ljulj i sl). Od okopavina sadi se čičoka, dok od drvenastih vrsta sadimo četinare (borovi, smreka, tuja...), listače (hrast, grab, jasen, joha, topola, vrbe, bagrem...) te od grmolike vrste (oskoruša, jarebika, trnjine, glog, ljeska, divlje voće, šipak, bazga, hmelj i sl.). Remize od drvenastih vrsta štite od vremenskih nepogoda, te pružaju zaklon od ljudi i predatora, naročito u vrijeme reprodukcije. Poboljšavaju mikroklimatske i prehrambene uvjete staništa, te imaju i ekonomsku funkciju (proreda preraslih stabala). U pravilu je bolje podizati pravokutne nego kvadratične remize, kao i više manjih nego jednu ili više većih. Udaljenost između remiza ne bi trebala prelaziti više od 500 metara. Najbolje

je unutar remiza kombinirati drvenaste i grmolike vrste, pazeći da nam se remiza ne pretvori u šumu te održavati prosjeke i staze potrebne radi održavanja funkcija remize.

Najbolju hranu srnećoj divljači možemo osigurati na poljima i prirodnim pašnjacima, koje treba kositi

i prihranjivati gnojivom, zasijanim djetelinsko-travnim smjesama, lucerkom ili čičokom, oranicama namijenjenim za sjetvu ratarskih kultura koje divljač konzumira kao pašu (ječam, raž, grahorica ili kao zrele usjeve zob, kukuruz, kelj). Pšenica, kelj, kupus i ostale poljoprivredne vrste daju divljači zaklon i obilnu hranu.

Fazan je divljač remize jer mu treba najviše zaklona u usporedbi sa zecom ili jarebicom. Voli remize gustog sklopa s gustim podrastom, pojaseve živica i grmlja te zapuštene poljoprivredne površine. Fazanu odgovara višeslojnost višegodišnje remize, od prilike dvije trećine niskog grmolikog raslinja a jednu trećinu travnatog raslinja, idealne visine remize oko 1,5 metra. Površina remize za fazana je od 0,25 do nekoliko hektara, minimalne širine desetak metara. Unutar remize mora biti većeg drveća kojeg fazani koriste za noćenje. Ne smijemo dopustiti da nam drveće naraste preko tri metra u visinu. Idealna fazanska remiza je kombinacija pojasa grmlja s vanjske strane u širini 4 m, koji služi kao zaklon i izvor hrane, zatim travnati pojas za gnijezđenje s pojasom četinara za zimsko zadržavanje (može i sadnja četinara u skupinama). Jednogodišnje remize sijemo samostalno, uz ili unutar postojeće višegodišnje fazanske remize.

Lovački psi

Napad na živinu

Svi lovački psi imaju naslijeđen nagon da napadaju divljač, a takođe i domaću perad, jer, naročito u mladosti, ne vide razliku između domaće i divlje peradi. Zbog toga psi ne mogu odoljeti tom nagonu, pa tim tjeranjem, a često ranjavanjem i davljenjem domaće peradi prave prilične neugodnosti i nepotrebne troškove. Takvi psi stvaraju negodovanje okoline prema psu i vlasniku psa. Mnoge domaćice vole svoju perad, ne samo zato što su im neke koke dobre nosilice nego jednostavno zato što je s ljubavlju odgajaju i timare, pa im je žao što ih neki neodgojeni pas ganja, ranjava ili davi. Tu pasju sklonost moramo svakako što prije suzbiti. Prema upornosti psa upotrebljavamo i metode.

Ako je pas blage naravi i sklon poslušnosti, postupak je lagan. Uzmemo psa na kraći povodnik, oko vrata mu stavimo korale, u džep nešto kukuruza ili druge hrane za perad i odemo u dvorište gdje ima peradi. Peradi bacamo kukuruz i nastojimo da nam se što više približi. Ako se pas uznemiri i hoće navaliti na perad, trgnemo povodnik uz oštar »fuj!«. Kasnije činimo to isto, ali psa većemo na duži konopac. Ako se opet zatrčao, pustimo ga nekoliko koraka i onda oštro povučemo konopac uz isti povik. Psu će trzaj priličiti priličanu bol, što će mu biti opomena da je navala na perad povezana s boli. Ako smo dobro uvježbani u gađanju praćkom pa psa pogodimo u trenutku kada je pokušao prvi skok na perad, rezultat će biti još bolji.

Ukoliko nam je pas nezvan na šetnji, unatoč našim povicima »fuj!«, zadavio kokoš, patku ili koju drugu perad, nema smisla da ga tučemo. U tom slučaju uzmemo ubijeni komad, udarimo njime psa nekoliko puta po gubici, stavimo ga u položaj »daun« i pred gubicu mu stavimo ubijenu perad. U tom položaju možemo ostaviti pola sata, a možemo još nekoliko puta uzeti ubijeno za vrat i psa udariti po gubici uz oštro »fuj« i opet ga staviti u položaj »daun«.

U naročito oštih, tvrdoglavih pasa (nekih oštrodlakih terijera), u kojih navedenim metodama nismo postigli cilj pa u svakoj prilici napadaju perad, možemo upotrebljavati ovu drastičnu metodu: Ubijemo kokoš, omotamo je ispod krila i perja bodljikavom žicom. Nastojimo da žica bude što manje vidljiva. Tu kokoš privežemo na dužu tanku uzicu. Uzmemo okretnog pomagača te mu predamo uzicu uz dogovor da se sakrije iza stabla na ugovorenom mjestu, a perad neka bude nevidljiva u nekom grmu. Najbolje je to izvesti uz kakav seoski put jer pas najčešće vidi kako perad pretrčava preko takvih puteva. S nezvanim psom pođemo u šetnju prema tom mjestu. Kada smo se približili pomoćniku na kojih 30 koraka, on povlači perad tako da imitira njezino

trčanje. Naš će se tvrdoglavac prema običaju zatrčati i zgrabiti kokoš. Pri tom će se svakako raniti i uz bolno zavijanje ispustiti plijen, te se pokunjen vratiti ka nama. Pored svega još ćemo ga oštro ukoriti i staviti u položaj »daun«. Taj način nije human i upotrebljavamo ga samo u iznimnim slučajevima, gdje druge, navedene metode, nisu koristile. U ptičara je to rijetko potrebno, ali je često potrebno u terijera, koji svoj naslijeđeni nagon za davljenje teško obuzdavaju, a takođe i u nekih španijela.

IN MEMORIAM

Hrutić Sadil
(1960. – 2016.)

Prerano nas je napustio naš Sadil. Njegovom smrću izgubili smo vrijednog člana našeg Društva koji će kao primjeran drug i lovac zauvijek ostati u sjećanju mnogih, a naročito članova Sekcije „Obodnica-Dragunja“. Neka mu je vječni rahmet.

LD „Tuzla“ Tuzla

Huremović Husejn zv. Sinčo
(1961. – 2016.)

Društvo je prerano izgubilo zaljubljenika prirode i lovstva, dobrog i omiljenog druga, našeg Husejna. Sinčo je bio primjeran lovac i ostaće dugo u sjećanju ljudima sredine u kojoj je živio, a najviše članovima Sekcije „Obodnica-Dragunja“. Neka mu je vječni rahmet.

LD „Tuzla“ Tuzla

Saletović Abdulah
(1942. – 2015.)

Navršile su se dvije godine od kako nas je zauvijek napustio naš Abdulah. Kao stariji i vrijedan lovac bio je poštovan u članstvu. Ostavio je neizbrisive tragove u razvoju lovstva. Članovi Društva će ga zadržati u najljepšoj uspomeni, a naročito lovci Sekcije „Obodnica-Dragunja“. Neka mu je vječni rahmet.

LD „Tuzla“ Tuzla

Markanović Anto
(1931. – 2015.)

Navršile su se dvije godine od kako je redove LD „Tuzla“ zauvijek napustio naš dragi Anto, uzoran počasni lovac koji će ostati u trajnom sjećanju mnogih, a naročito kolega u Sekciji „Dokanj“. Neka mu je vječna slava i mir.

LD „Tuzla“ Tuzla

Bošnjaković Omer
(1931. – 2013.)

Ove godine se navršavaju četiri godine kako nas je napustio veliki prijatelj i dugogodišnji počasni član Društva. Njegove moralne vrijednosti, drugarska pažnja i lovačka priča će ostati u trajnom sjećanju svih, a posebno članova Sekcije „Dubrave“. Neka mu je vječni rahmet.

LD „Toplica“ Živinice

Krekić (Ibro) Ramiz
(1957. – 2017.)

Nakon kraće i teške bolesti, u 60 godini života, peminuo je naš dugogodišnji član Ramiz Krekić. Kao lovac još od 1985. godine. svojim nesebičnim radom, vedrinom duha i pozitivnom energijom bio je primjer mnogima, a posebno međim lovcima Sekcije „Brateljevići“. Savjetima je učio kako se voli i štiti priroda i divljač. U Društvu je obavljao odgovorne funkcije (grupovođa, predsjednik Sekcije, član Upravnog odbora, delegat u Skupštini i dva mandata predsjednik Nadzornog odbora). Za doprinos na unapređenju lovstva višestruko je nagrađivan (diploma, bronzana, srebrna i zlatna značka, plaketa SLD TK). Očevim časnim stopama lovca i čovjeka krenuo je i sin Jasmin. Izgubili smo prijatelja, dobrog lovca i čovjeka, a za sve ono što je Ramiz doprinjeo Društvu, a posebno Sekciji „Brateljevići“ veliko hvala. Neka mu je rahmet i da mu Allah podari Džennet.

LD „Sokolina“ Kladanj

Mazalović (Sabit) Ibrahim zv. Čiro
(1955. – 2007.)

Početkom februara se navršava 10 godina od kako naš Čiro nije sa nama. Nedostaju njegove šale i „biseri“, ali i energična volja da zbliži ljude jer je kao radio amater bio nadaleko poznat. Tokom posljednjeg odbrambeno-oslobodilačkog rata ta njegova sposobnost je došla do punog izražaja. Od Čire ili Zelenog svi su tražili pomoć, a on je činio čuda. Ostat će nam u trajnom sjećanju i veliko hvala za sve godine druženja. Neka mu je rahmet i da mu Allah podari Džennet.

LD „Sokolina“ Kladanj

Berković (Ševko) Osman
(1952. – 2010.)

Ove godine se navršava sedam godina od odlaska iz naših redova disciplinovanog i dobrog lovca, plemenitog čovjeka i prijatelja. Njegov sin Amir nastavio je časnim očevim putem. Za svoj doprinos na unapređenju lovstva, izgradnji lovno-uzgojnih objekata, a posebno lovačke kuće Hadžijska ravan, Osman je naagrađen je zahvalnicom i bronzanom značkom. Ostat će nam u trajnom sjećanju i veliko hvala za sve godine druženja. Neka mu je rahmet i da mu Allah podari Džennet.

LD „Sokolina“ Kladanj

Berković (Hašim) Nazif
(1946. – 2014.)

Sredinom februara su se navršile tri godine od odlaska iz naših redova dobrog lovca, prijatelja, komšije i nadasve velikog šaljivdžije. Kao takav nedostaje, a ostaje u trajnom sjećanju svih s Hadžijske ravni. Veliko hvala za sve godine druženja. Neka mu je rahmet i da mu Allah podari Džennet.

LD „Sokolina“ Kladanj

Mulavdić (Sadik) Šemso
(1942. – 2017.)

Društvo je zauvijek napustio naš Šemso. Kao lovac još od 1970. godine bio je izuzetno aktivan, druželjubiv, uzoran i poštovan. Volio je lov, prirodu, druženje, a svoje bogato lovačko iskustvo rado je prenosio na mlađe. Zbog nesebičnog doprinosa na unapređivanju lovstva dobio je više priznanja i odlikovanja, među kojima je i diploma počasnog člana. Svima će nam ostati u trajnom i dragom sjećanju, a posebno lovcima iz Sekcije „Palešići“, Grupe „Čekanići“. Neka mu je vječni rahmet.

LD „Majevica“ Srebrenik

Kolčaković (Čazim) Senahid
(1960. – 2016.)

Krajem prethodne godine, iznenada, u 56 godini života, na Ahiret je preselio naš Senahid. Ljubav prema prirodi i lovu naslijedio je od rahmetli oca Čazima koji mu je bio i mentor i uzor. Za svoj rad je dobio je više priznanja: zahvalnicu, diplomu, plaketu SLD TK. Njegovi prijatelji i lovci uvijek će ga se rado sjećati, a posebno lovci iz njegove sekcije „Starići“. Veliko hvala za sve godine druženja. Neka mu je rahmet i da mu Allah podari Džennet.

LD „Sokolina“ Kladanj

BOSANSKI
KINOLOŠKI SAVEZ

KINOLOŠKI SAVEZ
U BOSNI I HERCEGOVINI

Contract Partner

BOSANSKI
KINOLOŠKI SAVEZ

KINOLOŠKI SAVEZ U BOSNI I HERCEGOVINI - BOSANSKI KINOLOŠKI SAVEZ
SAVEZ LOVAČKIH DRUŠTAVA TK
LOVAČKO DRUŠTVO TUZLA

Contract Partner

